U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **S. K.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 8. 2004, č. j. 10 Az 206/2003 – 41,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 17. 8. 2004, č. j. 10 Az 206/2003 – 41 zamítl žalobu žalobce podanou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 11. 2003, č. j. OAM-2554/AŘ-2001 a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Pod bodem III. výroku rozsudku určil odměnu zástupci žalobce JUDr. Petru Haluzovi částkou 2150 Kč s tím, že tato částka bude vyplacena z účtu Městského soudu v Praze do 60-ti dnů od právní moci tohoto rozsudku. Napadeným rozhodnutím správního orgánu bylo potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 6. 10. 2001, č. j. OAM-8840/VL-11-04-2001 a rozklad zamítnut, přičemž tímto rozhodnutím nebyl žalobci udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákona o azylu) a současně bylo rozhodnuto tak, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce kasační stížnost, v níž navrhoval, aby napadený rozsudek Městského soudu v Praze byl zrušen a věc byla vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení. Současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a o ustanovení zástupce pro toto řízení.

Poté Městský soud v Praze předložil spis k rozhodnutí o kasační stížnosti. V předkládací zprávě uvedl, že kasační stížnost je zjevně opožděná, a proto nebyl stěžovateli zasílán vzor 060 o. s. ř. (potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech), a nebylo rozhodováno ani o ustanovení právního zástupce stěžovatele a nebyly odstraňovány vady kasační stížnosti.

Kasační stížnost je podána opožděně.

Z obsahu spisu plyne, že rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 17. 8. 2004, č. j. 10 Az 206/2003 – 41 byl doručen do vlastních rukou zástupci stěžovatele JUDr. Petru Haluzovi v pondělí dne 27. 9. 2004, což bylo potvrzeno vlastnoručním podpisem, jak vyplývá z připojené doručenky. Napadený rozsudek obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti. V poučení napadeného rozsudku je v souladu s ustanovením § 106 odst. 2 s. ř. s. uvedeno, že proti tomuto rozhodnutí lze podat ve lhůtě dvou týdnů po doručení rozhodnutí kasační stížnost za podmínek § 102 a násl. s. ř. s., a to k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím soudu zdejšího, a to ve dvojím vyhotovení.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení, lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle ustanovení § 40 odst. 4 téhož zákona je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost podání doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Jak již bylo výše uvedeno, napadený rozsudek byl zástupci stěžovatele do vlastních doručen v pondělí dne 27. 9. 2004. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet v úterý dne 28. 9. 2004 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v pondělí dne 11. 10. 2004 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.). Uvedený den – pondělí – se svým označením shoduje s označením dne, který určil její počátek, jímž je den doručení napadeného rozsudku zástupci stěžovatele, tedy pondělí dne 27. 9. 2004. K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo proto třeba, aby nejpozději dne 11. 10. 2004 byla kasační stížnost předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z obsahu spisu však plyne, že kasační stížnost byla podána osobně u Městského soudu v Praze dne 12. 10. 2004, tedy opožděně.

Z výše uvedeného tedy zcela jednoznačně plyne, že kasační stížnost byla podána opožděně. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost směřující proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 8. 2004, č. j. 10 Az 206/2003 – 41 odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť byla podána opožděně. Za této situace se pak již nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a nezabýval se rovněž nedostatkem náležitostí kasační stížnosti ani otázkou ustanovení zástupce pro toto řízení.

O nákladech řízení rozhodl soud za použití § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. srpna 2005

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu